

13.12.2022 r.

BP.5132.348.2022

2022.407562.AK

I. sp. z o.o.

Decyzja nr 196/2022/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2501, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach”, w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku spółki I. sp. z o.o. z siedzibą w (KRS:, NIP:, REGON:,) zwanej dalej „Przedsiębiorcą”, o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu:

- 1) uznaję za prawidłowe stanowisko dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w Rzeczypospolitej Polskiej prokurenta Przedsiębiorcy będącego obywatelem Republiki Białorusi i rezydentem Federacji Rosyjskiej oraz nierezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, z tytułu pełnienia funkcji prokurenta,**
- 2) uznaję za prawidłowe stanowisko, że prokurent będący jednocześnie jedynym współnikiem Przedsiębiorcy i prokurentem pobierającym wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji prokurenta, nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Rzeczypospolitej Polskiej z dwóch tytułów, tj. z tytułu bycia**

jedynym wspólnikiem spółki oraz z tytułu otrzymywania wynagrodzenia za wykonywanie funkcji prokurenta.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 3 listopada 2022 r., Przedsiębiorca zwrócił się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (data wpływu do organu dnia 14 listopada 2022 r.) o wydanie interpretacji w przedmiocie objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym jej prokurenta. Wniosek spełniał ustawowe wymogi formalne.

Z opisanego stanu faktycznego wniosku i jego dalszych wywodów wynika, iż Przedsiębiorca działa w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Uchwałą zarządu Przedsiębiorcy z dnia 8 sierpnia 2022 r., jej jedyny wspólnik – Pan S. R. - został powołany do pełnienia funkcji prokurenta. Powołana do pełnienia funkcji prokurenta osoba fizyczna jest obywatelem Republiki Białorusi i rezydentem podatkowym w Federacji Rosyjskiej tam zamieszkującym, niemającym miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadającym 100% udziałów w kapitale zakładowym Przedsiębiorcy. Prokurent nie jest związany z Przedsiębiorcą umową o pracę, umową zlecenia ani inną umową, która wiązałaby się z obowiązkiem podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Prokurent podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu i zdrowotnemu w Federacji Rosyjskiej z tytułu umowy o pracę, na podstawie której tam jest zatrudniony. Prokurent nie przebywa stale na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (swoje obowiązki wykonuje głównie w formie zdalnej), ale jest uprawniony do pobytu na jej terytorium na podstawie wize Schengen typu C. Prokurentowi z tytułu pełnienia tej funkcji wypłacane jest wynagrodzenie.

Na gruncie tak opisanego stanu faktycznego Przedsiębiorca sformułował dwa pytania:

- 1) czy prokurent (Przedsiębiorcy) będący nierezydentem Rzeczypospolitej Polskiej podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu otrzymywania wynagrodzenia z tytułu powołania do pełnienia funkcji prokurenta w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością będącą rezydentem Polski?
- 2) czy prokurent Przedsiębiorcy będący jednocześnie jego jedynym wspólnikiem i prokurentem pobierającym wynagrodzenie podlega także ubezpieczeniu zdrowotnemu z

dwóch tytułów, tj. z tytułu bycia jedynym wspólnikiem spółki oraz z tytułu otrzymywania wynagrodzenia za pełnienie funkcji prokurenta?

W ocenie Przedsiębiorcy:

„1) Prokurent niebędący rezydentem Rzeczypospolitej Polskiej nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu otrzymywania wynagrodzenia z tytułu pobierania wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji prokurenta w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością będącą rezydentem Rzeczypospolitej Polskiej,

2) Prokurent będący jedynym wspólnikiem Wnioskodawcy i prokurentem pobierającym wynagrodzenie nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z dwóch tytułów, tj. z tytułu bycia jedynym wspólnikiem spółki oraz z tytułu otrzymywania wynagrodzenia za wykonywania funkcji Prokurenta”.

Zdaniem Przedsiębiorcy co do zasady z tytułu pobierania wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji prokurenta należy odprowadzić składkę zdrowotną. Z uwagi jednak „na podleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu na terenie Federacji Rosyjskiej, Prokurent nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie Wnioskodawcy, fakt podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu na terenie innego kraju wyklucza możliwość objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na podleganie ustawodawstwu innego kraju”. Powołuje się przy tym na stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych opublikowane na jego stronie internetowej w publikacji „Zmiany w rozliczaniu składek oraz sporządzaniu dokumentów ubezpieczeniowych. Zmiana składki zdrowotnej w ramach Polskiego Ładu”, gdzie na pytanie nr 20 „Czy członek zarządu spółki z o.o., który jest nierezydentem - obywatelem innego kraju UE, podlegającym tam ubezpieczeniom społecznym – podlega w 2022 r. ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu otrzymywania wynagrodzenia z tytułu powołania do pełnienia funkcji polskiej sp. z o.o.? Czy ewentualny brak obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego takiej osoby wymaga przedłożenia zaświadczenia A1 potwierdzającego podleganie ubezpieczeniom społecznym w innym kraju UE?” - w udzielono odpowiedzi, że „osoba objęta innym ustawodawstwem niż polskie nie może być zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego”. Z tego Przedsiębiorca wnioskuje, że „prokurent jako osoba objęta ustawodawstwem innym niż polskie (jest on objęty ustawodawstwem obowiązującym na terenie Federacji Rosyjskiej) nie może zostać zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej”. Zdaniem Przedsiębiorcy, nawet jeśli przyjąć, że mógłby on

podlegać ubezpieczeniu zdrowotnemu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu pobierania wynagrodzenia za pełnienie funkcji Prokurenta to nie ma podstaw, aby uiszczał on składkę z dwóch tytułów, tj. z tytułu bycia jedynym wspólnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz z tytułu pobierania wynagrodzenia w związku z pełnieniem funkcji Prokurenta w spółce.”.

Prezes NFZ, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przechodząc do meritum sprawy, odnosząc się do prawa krajowego, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach, do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na zasadach określonych w ustawie mają prawo osoby objęte powszechnym - obowiązkowym i dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym, zwane dalej „ubezpieczonymi”. Zgodnie natomiast z art. 3 ust. 1a ustawy o świadczeniach, ubezpieczonymi są także inne niż wymienione w ust. 1 pkt 2-3 osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego UE lub EFTA, lub Zjednoczonego Królestwa, jeżeli podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego zgodnie z art. 66 ust.1 pkt 1 tej ustawy. Przepis ten wskazuje na podleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu m.in osób spełniających warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą. O tym, że obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu podlega osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą przesądza art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009), zwanej dalej „ustawą systemową”, gdzie – zgodnie z jej art. 8 ust.6 pkt 4 - za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się m.in wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Potwierdzeniem tego pozostaje art. 82 ustawy o świadczeniach, który w ust. 5 pkt 1 jako działalność wymienia działalność gospodarczą prowadzoną w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowiącą tytuł, z którego jest opłacana składka na ubezpieczenie zdrowotne.

Podstawą do powstania obowiązku ubezpieczenia w oparciu o art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 (wskazującym okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym) ustawy systemowej, jest faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym gospodarczej, co oznacza, że jej wykonywanie to rzeczywista działalność zarobkowa wykonywana w sposób ciągły i zorganizowany. Jak wynika z załączonego do wniosku odpisu KRS Przedsiębiorcy, spółka została zarejestrowana 30 lipca 2002 r. i do tej pory nie została wykreślona. Prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniem społecznym – a co za tym idzie również ubezpieczeniu zdrowotnemu - o ile ubezpieczony (w niniejszej sprawie jednoosobowy wspólnik sp. z o.o.) faktycznie tę działalność wykonuje. Jedyne wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega więc obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym na podstawie tytułu wynikającego z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej, zgodnie z którym już samo posiadanie statusu jedynego wspólnika takiej spółki decyduje o podleganiu ubezpieczeniom społecznym z racji prowadzenia działalności pozarolniczej. Stopień aktywności

przy prowadzeniu tego rodzaju działalności pozostaje bez znaczenia podobnie jak to, z jaką częstotliwością jedyny wspólnik spółki przebywa w jej siedzibie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jak Przedsiębiorca sam wskazuje, wspólnik spółki i jej prokurent wykonuje swoje obowiązki w formie zdalnej i jest uprawniony do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen typu C. W kwestii podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym obywatela innego państwa, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie ma charakteru stałego, a który jest wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowanej w Polsce, wypowiedział się wielokrotnie Sąd Najwyższy, utrwalając linię orzecniczą, zgodnie z którą termin „nie podlegają ubezpieczeniom społecznym obywatele państw obcych, których pobyt na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie ma charakteru stałego” – użyty art. 5 ust. 2 ustawy systemowej – wyklądać (dekodować) należy w powiązaniu z systemem ubezpieczeń społecznych, a nie przez odwołanie się do przepisów o charakterze meldunkowym i ustaleń ilościowych. Liczy się to, czy obywatel państwa obcego przebywając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stałym charakterze prowadził działalność gospodarczą (np. wyrok SN z 17. 09 2009 r. sygn. akt II UK 11/9, wyrok SN z 6.09 2011r. sygn. akt I UK 60/11, wyrok SN z 12.07 2017 r. sygn.. akt II UK 295/16, wyrok SN z 16.07 2020 r. sygn. akt 20/19).

W żadnej mierze art. 5 ust.2 ustawy systemowej, wyłączający podleganie ubezpieczeniom społecznym obywateli państw obcych, których pobyt na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie ma charakteru stałego, nie zmienia podstawowej reguły stanowiącej, że obowiązek ubezpieczenia społecznego, również obywateli państw obcych, powstaje m.in. z chwilą rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej (art. 13 pkt 4 tej ustawy).

W wyroku z 16 lipca 2020 r. sygn. akt I UK 20/19 Sąd Najwyższy jednoznacznie przesądził, że obywatel innego państwa, który jest wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowanej w Polsce, podlega z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym niezależnie od długotrwałości lub stałości pobytu na terytorium Polski (art. 8 ust. 6 pkt 4 w związku z art. 1 pkt 4 i art. 5 ust.2 ustawy systemowej). Spółka Przedsiębiorcy została zarejestrowana w KRS 30 lipca 2002 r. i od tego czasu nieprzerwanie prowadzi swoją działalność. Skoro więc wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowanej w Polsce (na co wskazuje KRS Przedsiębiorcy), będący obywatelem innego państwa niż państwo UE lub EFTA – obywatelem Białorusi zamieszkującym w Federacji Rosyjskiej i będący rezydentem tego państwa, z racji posiadania udziałów w tej

spółce podlega ubezpieczeniom społecznym, podlega również - zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, w związku z art. 82 ust. 5 pkt 1 tej ustawy - obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce. Bez znaczenia pozostaje fakt podlegania takiemu ubezpieczeniu w Federacji Rosyjskiej z racji wykonywanego tam zatrudnienia.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że przywołana w złożonym wniosku interpretacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odnosi się do członków zarządu spółki z o.o., a nie wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz – co ważniejsze – do osób podlegających ustawodawstwu innego państwa członkowskiego UE, a nie osoby spoza UE lub EFTA, dlatego nie może mieć ona zastosowania w sprawie. Ustawodawstwo unijne przyjmuje zasadę podlegania jednemu ustawodawstwu w kwestiach zabezpieczenia społecznego, a więc i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Reguły tej nie można jednak odnosić do obywatela innego państwa niż państwo UE lub EFTA – tu wspólnika Przedsiębiorcy.

Na zasadzie art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby powołane do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania oraz prokurenci, które z tego tytułu pobierają wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym niezależnie od kwalifikacji do źródła przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.75)), z wyłączeniem osób uzyskujących przychody, o których mowa w art. 13 pkt 5 lub 6 tej ustawy, których roczne wynagrodzenie z tego tytułu nie przekracza kwoty 6000 zł.

Od dnia 1 stycznia 2022 osoby pełniące funkcję prokurenta i pobierające z tego tytułu wynagrodzenie, obowiązane są opłacać składki zdrowotne. Status rezydencji podatkowej nie stanowi decydującej przesłanki o powstaniu obowiązku. Jednak znaczenie i zastosowanie w analizowanym stanie faktycznym ma umowa z dnia 22 maja 1992 r. zawarta między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej *w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku*. Jak wynika z wniosku Przedsiębiorcy, powołany prokurent uzyskuje od spółki wynagrodzenie. Do wynagrodzenia tego rodzaju, jako nie wymienionego w art. 5-18 przywołanej umowy międzyrządowej stosować należy regułę określoną w jej art. 18, zgodnie, z którą „części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie”. Oznacza to, że o państwie właściwym dla opłacenia podatku dochodowego od dochodów uzyskiwanych w związku

z pełnieniem funkcji prokurenta, w stosunkach pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską decydujące znaczenie ma fakt miejsce zamieszkania w jednym z tych państw. Skoro prokurent przedsiębiorcy jest osobą wskazującą na miejsce zamieszkania w Federacji Rosyjskiej – to tam będą opodatkowane dochody prokurenta uzyskiwane z racji pełnienia tej funkcji. Tym samym prokurent z tytułu uzyskiwanego wynagrodzenia za pełnienie tej funkcji nie podlega w Polsce opodatkowaniu podatkiem dochodowym, o jakim mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021, poz. 1128 ze zm.), a tym samym, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, nie podlega również obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tego tytułu.

Prokurent Przedsiębiorcy będący obywatelem Republiki Białorusi i rezydentem Federacji Rosyjskiej oraz tam zamieszkujący, a także jednocześnie jednoosobowy wspólnik Przedsiębiorcy, nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu pełnienia funkcji prokurenta, na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, z racji uregulowań art. 19 umowy międzyrządowej z dnia 22 maja 1992 r. zawartej między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej w Rządem Federacji Rosyjskiej *w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku*.

Jako jedyny wspólnik Przedsiębiorcy podlega on w Polsce ubezpieczeniom społecznym, a co za tym idzie również ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej polegającej na prowadzeniu działalności gospodarczej w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Wspólnik Przedsiębiorcy nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Rzeczypospolitej Polskiej z dwóch tytułów, tj. z tytułu bycia jedynym wspólnikiem spółki oraz z tytułu otrzymywania wynagrodzenia za wykonywanie funkcji prokurenta, jednak z innych powodów aniżeli wskazano w stanowisku przedstawionym we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej.

Błędna pozostaje zatem ocena Przedsiębiorcy, zawarta w uzasadnieniu wniosku, zgodnie z którą co do zasady nie ma podstaw do uiszczania składki z tytułu podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu z dwóch tytułów. Polski ustawodawca w art. 82 ust.1 ustawy o świadczeniach wprowadził zasadę opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne z każdego tytułu odrębnie jeżeli ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu wymienionego w art. 66 ust. 1 tej ustawy. Gdyby więc prokurent Przedsiębiorcy posiadał miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej, a nie Federacji Rosyjskiej, podlegałby ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce zarówno z tytułu

uzyskiwania wynagrodzenia z racji sprawowania funkcji prokurenta Przedsiębiorcy jak również z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej polegającej na prowadzeniu działalności gospodarczej w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach zobowiązany byłby do opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne z obydwu tytułów.

Interpretacja indywidualna została wydana w oparciu o opis stanu faktycznego zawarty we wniosku. Organ nie był zobowiązany do weryfikowania umieszczonych we wniosku twierdzeń, a złożone tam oświadczenia zostały przyjęte jako zgodne ze stanem rzeczywistym.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed

sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.